

Publicerad 2009-02-25 14:27 av Sarous

Usch jag kan aldrig få ihop en bra dikt Ô.ô :/.

Jag är främling i mitt egna rum, och timmarna utan dig är dödliga.

Jag drunknar i mitt egna självhat,
Och någon smeker min våta kind.
Jag är främling i mitt egna rum,
Och timmarna utan dig är dödliga.

(Se mig i ögonen
Och förklara att
Allting kommer
Att bli bra, sjukdomen
Som har spridit
Sig i min kropp
Kommer att
Dö ut. Ljug för
Mig tills andan
Går ur bröstet
På dig kära vän.)

Ge mig en fristad, ge mig ett skydds rum,
Någonstans högt uppe är jag trygg.
Hjälp mig att stänga ute alla farliga ord,
Och förgör alla skadliga gifter mänskligheten
Sprider i mitt rum.

(Dö inte med mig
Även om det är
Vad du verkligen
Önskar.
Håll dig lugn
I min närvaro –
Stäng ute all
Panik & ångest.
Tro mig jag
Har tillräckligt
Mycket för att
Döda hela världen.)

Ljug för mig igen käre vän,
Förklara att jag är stark

Och sjukdomen kommer
Att ge med sig om jag kämpar.

Men
Sjukdomen
Har
Tagit
Min
Energi,
Och
Jag
Dör
Som
En
Främling
I
Mitt
Egna
Rum,
Min
Förra
Fristad
Mitt
Förra
Skyddsrum
Mitt
Förra
Hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sarous med Poeter.se id #26783 innehar upphovsrätten